

Ανακοίνωση της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης (Τεταρτοδιεθνιστικής)**Για τις Σοσιαλιστικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης!****Κάτω το ΝΑΤΟ!**

Στη συνάντησή τους στο Στρασβούργο τον Απρίλιο στη Γαλλία, ο νέος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Μπαράκ Ομπάμα και οι ηγέτες της Γερμανίας, της Γαλλίας και των άλλων κρατών μελών του ΝΑΤΟ θα γιορτάσουν την 60^η επέτειο αυτής της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας. Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί με φόντο την συνεχιζόμενη βάνουση νεοαποικιακή κατοχή στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, την πρόσφατη σφαγή Παλαιστινίων στη Γάζα και μιας αυξανόμενης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης η οποία απειλεί τον βιοπορισμό εκατοντάδων εκατομμυρίων. Σχεδόν 18 χρόνια μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης, παρά τις αδιάκοπες ψαλμωδίες της μπουρζουαζίας σχετικά με την ανωτερότητα του καπιταλισμού, αυτό το βαθιά παράλογο σύστημα από μόνο του αποδεικνύει άλλη μια φορά ότι ο Καρλ Μαρξ είχε δίκιο.

Ο **μόνος** τρόπος εξόδου από το αδιέξοδο μέσα στο οποίο έχει οδηγήσει την ανθρωπότητα ο καπιταλισμός είναι, η διεθνής προλεταριακή επανάσταση να αρπάξει τις παραγωγικές δυνάμεις από τα χέρια της μειονότητας των εκμεταλλευτών και να οργανώσει την κοινωνία σε μία λογική βάση. Χρειάζεται διεθνής εργατική εξουσία για να καθαρίσει το χάλι που ο παρακμάζων καπιταλιστικός – ιμπεριαλισμός έχει προκαλέσει και να θέσει τις βάσεις για μία μη ταξική, κομμουνιστική κοινωνία στην οποία η οικονομική ανεπάρκεια, η εκμετάλλευση, η καταπίεση και ο πόλεμος θα είναι απομεινάρια ενός αντιδραστικού και αδαούς παρελθόντος. Το σημείο εκκίνησης είναι η Μαρξιστική κατανόηση ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να κατακτήσει το καπιταλιστικό κράτος για τα δικά της συμφέροντα· αλλά αυτό το κράτος πρέπει να διαλυθεί και να αντικατασταθεί από ένα εργατικό κράτος, τη δικτατορία του προλεταριάτου.

Δεκάδες χιλιάδες αναμένονται να διαδηλώσουν ενάντια στην συνάντηση κορυφής για την επέτειο του ΝΑΤΟ και το αστικό κράτος προετοιμάζεται να τους δεχτεί με την γροθιά της αστυνομικής καταστολής. Αλλά ο στόχος των οργανωτών της διαδήλωσης – οι οποίοι απορρίπτουν τους σκοπούς του κομμουνισμού και την προλεταριακή, επαναστατική και διεθνιστική στρατηγική που απαιτείται για την πραγματοποίησή του – είναι να ασκήσουν πολιτική πίεση στους ιμπεριαλιστές για λίγη «αλλαγή» ώστε να πουλήσουν καλύτερα το σύστημά τους, της εκμετάλλευσης, στους εργάτες και τους καταπιεσμένους. Οι σοσιαλδημοκράτες, οι φιλελεύθεροι «αντιπαγκοσμιοποίησης» τύποι και οι αστοί-πασιφιστές πλάσσουν αρχαίες εκφράσεις για μία «πολιτική ειρήνης» και «διεθνής συνεργασίας» με σκοπό να παραπλανήσουν τις μάζες και να προωθήσουν τα συμφέροντα της **δικής** τους αστικής τάξης. Οι αναρχικοί που κινητοποιούνται για τις διαδηλώσεις – με το κάλεσμα, για παράδειγμα, «Σπάστε μπορούμε!» – δεν έχουν τίποτα να προσφέρουν παρά την ψευδαίσθηση του «αναγκαστικού» αφοπλισμού υπό τον καπιταλισμό.

Η ώθηση προς τον πόλεμο είναι τόσο αναπόσπαστα ριζωμένη στο καπιταλιστικό σύστημα όσο και η ώθηση προς την αύξηση των κερδών. Ο ιμπεριαλισμός είναι το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού, σημαδεμένος με την κυριαρχία του κόσμου από ένα μικρό αποκλειστικό κλαμπ των μεγάλων καπιταλιστικών δυνάμεων οι οποίες φέρονται δεσποτικά στα αδύναμα, εξαρτημένα έθνη. Δύο φορές στον περασμένο αιώνα ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί για φυσικούς πόρους, αγορές και σφαίρες εκμετάλλευσης ξέσπασαν σε κατακλυσμικούς παγκόσμιους πολέμους. Το 1915, στα μέσα του πρώτου ενδοϊμπεριαλιστικού πολέμου, ο εξέχων Μπολσεβίκος ηγέτης Β.Ι. Λένιν επιτέθηκε σε αυτούς που σκόρπισαν ψευδαισθήσεις για τον καπιταλισμό κηρύσσοντας «ειρήνη γενικά»:

«δεν υπάρχει τίποτα που να ρίχνει πιο πολύ στάχτη στα μάτια των εργατών, που να τους υποβάλει την απατηλή σκέψη ότι η αντίθεση μεταξύ καπιταλισμού και σοσιαλισμού **δεν είναι βαθιά**, δεν υπάρχει τίποτα που να **εξωραΐζει** περισσότερο την καπιταλιστική σκλαβιά. Όχι, εμείς πρέπει να επωφεληθούμε από τη διάθεση αυτή προς όφελος της ειρήνης, για να εξηγήσουμε στις μάζες ότι τα αγαθά που περιμένουν από την ειρήνη δεν είναι δυνατό να αποκτηθούν χωρίς μια σειρά επαναστάσεις.»

Οδηγούμενοι από αυτό το επαναστατικό πρόγραμμα, ο Λένιν και οι Μπολσεβίκοι ηγήθηκαν της Οκτωβριανής Επανάστασης του 1917, η οποία ανέτρεψε τον καπιταλισμό και έβγαλε τη Ρωσία έξω από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η πολεμική συμμαχία του ΝΑΤΟ σφυρηλατήθηκε μετά τον II Παγκόσμιο Πόλεμο – και τη νίκη του Σοβιετικού Κόκκινου Στρατού έναντι του Τρίτου Ράιχ του Χίτλερ – ως ένα μέρος της εκστρατείας των ιμπεριαλιστών να «ωθήσουν προς τα πίσω τον Κομμουνισμό.» Από τον Πόλεμο της Κορέας τη δεκαετία του 1950 ως το στρατιωτικό πραξικόπημα στο μεθοριακό φυλάκιο του ΝΑΤΟ στην Τουρκία το 1980, η αντισοβιετική εκστρατεία που ηγήθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες σφραγίστηκε με το αίμα εκατομμυρίων εργατών, αριστερών και καταπιεσμένων εθνικοτήτων. Η παγκόσμια ιμπεριαλιστική τάξη του σήμερα έχει σχηματιστεί από την αντεπαναστατική καταστροφή της Σοβιετικής Ένωσης το 1991-92. Αυτή ήταν μία ιστορική ήττα για τις εργατικές μάζες διεθνώς, κυρίως για τους πληθυσμούς της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, της Ανατολικής Ευρώπης και της πρώην ΛΔΓ (Ανατολική Γερμανία) οι οποίοι έχουν έρθει αντιμέτωποι με μαζική φτώχεια. Η καπιταλιστική παλινόρθωση συνοδεύτηκε και επιπλέον τροφοδότησε διακοινοτική σφαγή και αδελφοκτόνο αιματοχυσία, όπως φάνηκε πολύ πρόσφατα

στον πόλεμο μεταξύ της Ρωσίας και της Γεωργίας, ενός κράτους πελάτη των Ηνωμένων Πολιτειών. Η κατάρρευση της ΕΣΣΔ τροφοδότησε τις ιμπεριαλιστικές ορέξεις για σφυροκοπήματα σε όλο τον κόσμο χωρίς τιμωρία. Τα καταστροφικά αποτελέσματα της αντεπανάστασης υπογραμμίζουν την ζωτική σημασία σήμερα της άνευ όρων στρατιωτικής υπεράσπισης της Κίνας του πιο ισχυρού από τα εναπομείναντα γραφειοκρατικά παραμορφωμένα εργατικά κράτη, και των υπολοίπων κρατών στα οποία η καπιταλιστική εξουσία έχει ανατραπεί: Κούβα, Βόρεια Κορέα και Βιετνάμ. Καλούμε για προλεταριακή πολιτική επανάσταση για να αντικαταστήσει τις παρασιτικές Σταλινικές γραφειοκρατίες με καθεστώτα βασισμένα στην εργατική δημοκρατία και στον Μπολσεβίκικο διεθνισμό.

Μπαράκ Ομπάμα: Ο Αρχιστράτηγος του Ρατσιστικού Ιμπεριαλισμού των Ηνωμένων Πολιτειών

Σήμερα, είναι απαραίτητο να επαναβεβαιώσουμε την βασική αντίληψη ότι ο πρόεδρος του αμερικάνικου καπιταλιστικού κράτους είναι ο **ταξικός εχθρός** των εργατών του κόσμου και των καταπιεσμένων, κυρίως του προλεταριάτου των Η.Π., των μεταναστών και του ειδικά καταπιεσμένου μαύρου πληθυσμού. Ενώ η απόφαση να κλείσει το Γκουαντάναμο (μέσα σε έναν χρόνο) και να αναθεωρήσει την απελευθέρωση κάποιων κρατουμένων έκανε πολύ ντόρο, ο Ομπάμα έχει εγκρίνει την κράτηση επ' αόριστο, φέρνοντας στη μνήμη αστυνομοκρατούμενη δικτατορία και είναι γενικά αφοσιωμένος να συνεχίσει τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» του Μπους. Σε αυτό, βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με τους Ευρωπαίους ηγέτες, οι οποίοι απλά ευχήθηκαν να δώσουν μία μικρή «ανθρωπιστική» κάλυψη για αυτή την εκστρατεία, η οποία έχει χρησιμοποιηθεί από κάθε ιμπεριαλιστική κυβέρνηση προκειμένου να ενισχύσει την κρατική καταστολή ενάντια στις καταπιεσμένες μειονότητες και την εργατική τάξη και να δικαιολογήσει ιδεολογικά την ιμπεριαλιστική λεηλασία. Οι Η.Π., τα ΗΕ και η ΕΕ έχουν επιβάλει κυρώσεις εναντίον του Ιράν και συνεχίζουν να το απειλούν για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Δεν θα μπορούσε να είναι πιο ξεκάθαρο ότι το Ιράν **χρειάζεται** πυρηνικά όπλα για να αποτρέψει μια ιμπεριαλιστική επίθεση.

Καθώς ο ιμπεριαλισμός των Η.Π. ψάχνει μία «στρατηγική εξόδο» από το τέλμα του ρημαγμένου Ιράκ, η προσοχή υπό τον Ομπάμα έχει στραφεί προς το Αφγανιστάν, όπου Νατοϊκές δυνάμεις κατοχής 68.000 στρατιωτών, συμπεριλαμβανομένου και ενός στρατιωτικού αποσπάσματος 32.000 αντρών όχι από τις Η.Π., συνεχίζουν τον όγδοο χρόνο ολέθρου της χώρας. Ο Ομπάμα έκανε καμπάνια και ανέλαβε τα καθήκοντά του με την υπόσχεση να μειώσει το ποσοστό των στρατιωτών των Η.Π. στο Ιράκ με σκοπό να επιδιώξει αυτό που ένα σημαντικό τμήμα της μπουρζουαζίας των Η.Π. βλέπει ως πιο στρατηγικούς στόχους. Τώρα κάνει ακριβώς αυτό, στέλνοντας επιπλέον 17.000 στρατιώτες των Η.Π. στο Αφγανιστάν και κλιμακώνοντας τους φονικούς αμερικάνικους βομβαρδισμούς σε χωριά στο γειτονικό Πακιστάν. Για χρόνια, οι Η.Π. στήριζαν το ένα δικτατορικό καθεστώς μετά το άλλο στο Ισλαμαμπάντ, ταυτόχρονα επιβάλλοντας την ανάπτυξη των Ισλαμικών φονταμενταλιστικών δυνάμεων που ευνοούνται από τον πακιστανικό στρατό. Τώρα αυτή η ασταθής, οπλισμένη με πυρηνικά χώρα θα μπορούσε άνετα να καταρρεύσει κάτω από την επίδραση της επέκτασης του πολέμου στο Αφγανιστάν από τον Ομπάμα και της πίεσης των Η.Π. στον πακιστανικό στρατό να καθαρίσουν τους Ταλιμπάν και τους συμμάχους τους από τις περιοχές των φυλών που συνορεύουν με το Αφγανιστάν.

Η στρατιωτική κλιμάκωση λαμβάνει χώρα την ίδια στιγμή που η οικονομική βάση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού υφίσταται ολοκληρωτική κατάρρευση η οποία έχει λάβει διεθνή μεγέθη. Η αντίθεση ανάμεσα στην συντριπτική στρατιωτική ισχύ του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και της αδύναμης οικονομικής του θέσης είναι ο λόγος του αυξανόμενου παραλογισμού και της επιθετικότητας των ηγετών των Η.Π.. Βλέπουν την προεδρία του Ομπάμα σαν το καλύτερό τους χαρτί σε αυτή την κατάσταση ώστε να επιβάλλουν την θέση κυριαρχίας τους. Κάνοντας το κομμάτι της, η ρεφορμιστική αριστερά στην Αμερική αγκάλιασε μία προοπτική του «Οποιοσδήποτε Εκτός του Μπους.» Ήταν κατενθουσιασμένοι με τη νίκη του Ομπάμα, όπως παρατέθηκε από το Παγκόσμιο Εργατικό Κόμμα (Workers World Party) το οποίο φάνηκε στο τεύχος της εφημερίδας τους στις 20 Νοεμβρίου 2008: «Σαν κομμουνιστές και επαναστάτες χαιρόμαστε μαζί με τους καταπιεσμένους και άλλους προοδευτικούς καθώς συγκεντρώνονται με αγαλλίαση από το Χάρλεμ, στην Κολομβία, στην Ιαπωνία, στην Κένυα με την εκλογή του Ομπάμα.»

Σε δριμύ αντίθεση με τέτοιους τραγελαφικούς ενθουσιασμούς για τον νέο Αρχιστράτηγο του αιματοβαμμένου αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, η Σπαρτακιστική Ένωση Η.Π., τμήμα της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης (ΔΚΕ) εναντιωνόμαστε από θέση αρχής σε κάθε υποστήριξη στον Ομπάμα και στους υπόλοιπους αστούς πολιτικούς, πολεμάμε να σπάσουμε τους εργάτες, τη νεολαία και τους καταπιεσμένους από τις ψευδαισθήσεις για το καπιταλιστικό Δημοκρατικό Κόμμα και να σφυρηλατήσουμε το επαναστατικό πολυφυλετικό εργατικό κόμμα που απαιτείται για να σαρώσει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Το αμερικάνικο τμήμα μας είπε την **αλήθεια** για το τι θα σημαίνει η προεδρία του Ομπάμα, γράφοντας αμέσως μετά τις εκλογές:

«Από την πλευρά της διεθνούς εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων δεν υπάρχει **τίποτα να γιορτάσουμε** στη νίκη του Ομπάμα και πολλά να φοβόμαστε. Από την άλλη πλευρά, ο ενθουσιασμός ανάμεσα σε μεγάλα μέρη της μπουρζουαζίας είναι δικαιολογημένος. Μετά από σχεδόν οχτώ χρόνια με ένα από τα πιο ανίκανα και ευρέως απεχθή καθεστώτα στην πρόσφατη ιστορία της Αμερικής, τώρα έχουν στον Ομπάμα ένα πιο ορθολογικό πρόσωπο για το βάρβαρο, παράλογο σύστημά τους. Ο Ομπάμα έχει επίσης εμπνεύσει ψευδαισθήσεις στα διακοσμνητικά υλικά της αστικής δημοκρατίας, τα μέσα με τα οποία οι καπιταλιστές μεταμφιέζουν την ηγεσία τους με το πρόσχημα της λαϊκής εντολής. Στο εξωτερικό, ο Ομπάμα παρέχει ένα ανεκτίμητο λίφτινγκ για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, τον κύριο εχθρό των εργαζόμενων ανθρώπων παγκοσμίως.»

– *Workers Vanguard* No 925, 21 Νοεμβρίου 2008

Οι Ευρωπαίοι Ρεφορμιστές Υποστηρίζουν τους Δικούς τους Ιμπεριαλιστές Ηγέτες

Από την πλευρά τους, οι ευρωπαίοι ρεφορμιστές χαιρετίζουν επίσης τη νίκη του Ομπάμα στο όνομα της αστικής πολιτικής του «μικρότερου κακού». Βλέπουν την κυβέρνηση του Ομπάμα, μέσα από την οπτική των δικών τους καπιταλιστών εκμεταλλευτών, ως πιο λογική και πολυμερής από την προηγούμενη. Οπότε ο Γκρέγκορ Γκίσι, ο Όσκαρ Λαφονταίν και ο Λόταρ Μπίσκι, οι ηγέτες του σοσιαλδημοκρατικού Die Linke (Αριστερό Κόμμα) στη Γερμανία, έστειλαν στον Ομπάμα τα «πιο εγκάρδια συγχαρητήρια»: «Η παγκόσμια πάλη για την εξάλειψη της φτώχειας, για μια ειρηνική επίλυση των συγκρούσεων, ενάντια στην περιβαντολογική καταστροφή και επί του παρόντος εναντίον της πιο σφοδρής διεθνούς οικονομικής κρίσης τα τελευταία 80

χρόνια, απαιτεί στενή συνεργασία και συνεργία από την κοινότητα των εθνών στη βάση της αρχής του διεθνούς νόμου» (5 Νοεμβρίου 2008).

Αυτός που συνηχούσε αρμονικά από την «άκρα αριστερά» ήταν ο Αλαίν Κριβίν, ο ηγέτης της LCR (Κομμουνιστική Επαναστατική Λίγκα), το γαλλικό τμήμα της ψευδοτροτσκιστικής «Ενωμένης Γραμματείας,» η οποία έχει από τότε διαλυθεί μέσα στην ίδια τη δημιουργία της, το ανοιχτά σοσιαλδημοκρατικό Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα (NPA). Ενώ αναγνωρίζει ότι ο Ομπάμα είναι ένας «υπερασπιστής του καπιταλισμού,» ο Κριβίν δήλωσε με ενθουσιασμό στο τεύχος στις 22 Ιανουαρίου της εφημερίδας της LCR *Rouge*: «Η δημοτικότητα και οι ελπίδες που εγείρει είναι σε διαβάθμιση με την απώλεια κύρους και ακόμα και αποστροφή που η πολιτική του Μπους άφησε πίσω. Οπότε, ας μην αρνηθούμε δύστροπα να δείξουμε την ικανοποίησή μας που επιτέλους βλέπουμε μια ολοκληρωτική καταδίκη αυτού που ήταν κάποτε μία από τις πιο αντιδραστικές κυβερνήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών. Καλύτερα αργά παρά ποτέ.»

Όπως αυτοί οι φόροι τιμής προς τον νέο αρχηγό του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού τονίζουν, η αντίθεση των ρεφορμιστών σε συγκεκριμένες πολιτικές των Η.Π./NATO, όπως η εισβολή στο Ιράκ το 2003 ή η αποστολή περισσότερων στρατιωτών στο Αφγανιστάν σήμερα, δεν έχει τίποτα να κάνει με την αντίθεση στο ιμπεριαλιστικό σύστημα. Μάλλον αντιλαμβάνονται αυτές τις πολιτικές σαν να πηγαίνουν ενάντια στα «εθνικά συμφέροντα» των δικών τους καπιταλιστικών χωρών, τα οποία θεωρούν ότι θα εξυπηρετούνταν καλύτερα μέσω μεγαλύτερης ανεξαρτησίας από το κυριαρχούμενο από την Αμερική NATO, για παράδειγμα μέσω ενός καπιταλιστικού Γαλλογερμανορωσικού άξονα όπως υποστηρίζει ο Λαφονταίν. Κινητοποιώντας για διαδήλωση στο Στρασβούργο το γαλλικό NPA απαιτεί κυρίως ότι «η Γαλλία πρέπει να αποκηρύξει την ένταξή της στην στρατιωτική διοίκηση του NATO,» ενώ ρεφορμιστικά γκρουπ στη Γερμανία, κυρίως το Κομμουνιστικό Κόμμα (DKP), η *junge Welt* και τα Σταλινικά κατάλοιπα γύρω από την Κομμουνιστική Πλατφόρμα του Die Linke, κάνουν καμπάνια ώστε ο γερμανικός ιμπεριαλισμός να «φύγει από το NATO.»

Στο τέλος του 2002, η LCR, η Κομμουνιστική Ανανέωση (Rifondazione Comunista) της Ιταλίας, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (Socialist Workers Party) και η Εργατική Εξουσία (Workers Power) της Βρετανίας ενώθηκαν στην υπογραφή μιας έκκλησης «Προς Όλους τους Πολίτες της Ευρώπης και Όλους τους Εκπροσώπους της»: «Αυτοί που δείχνουν αλληλεγγύη με τον λαό του Ιράκ δεν έχουν ακρόαση στο Λευκό Οίκο. Αλλά έχουμε την ευκαιρία να επηρεάσουμε τις κυβερνήσεις της Ευρώπης – πολλές από τις οποίες έχουν εναντιωθεί στον πόλεμο. Καλούμε όλους τους ευρωπαίους ηγέτες των κρατών να τεθούν δημόσια ενάντια σε αυτόν τον πόλεμο, είτε έχει την υποστήριξη από τα Ηνωμένα Έθνη είτε όχι και να απαιτήσουμε ο Μπους να εγκαταλείψει τα πολεμικά του σχέδια.» Πόση συγκάλυψη της γερμανικής μπουρζουαζίας του Άουσβιτς, των Γάλλων ιμπεριαλιστών που έπνιξαν την Αλγερία στο αίμα, της κατοχής της Βόρειας Ιρλανδίας από τους Βρετανούς και των Ιταλών σφαγών της Αιθιοπίας. Ο μόνος λόγος που οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές είναι επί του παρόντος πιο επιφυλακτικοί στο να μπαρκάρουν τους δικούς τους ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς στο εξωτερικό είναι επειδή η στρατιωτική τους δύναμη είναι κατά πολύ κατώτερη αυτής των Η.Π..

Αυτή η έκκληση υποτακτικά παρείχε αμνηστία στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις οι οποίες ήταν βουτηγμένες μέχρι το λαιμό στον «πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία» και στην κατοχή στο Αφγανιστάν και στα Βαλκάνια. Αντικειμενικά βοήθησαν τις μαζικές ρατσιστικές και αντεργατικές επιθέσεις οι οποίες εφαρμόστηκαν εσωτερικά από αυτές τις ίδιες καπιταλιστικές κυβερνήσεις. Τώρα που ο Ομπάμα είναι πρόεδρος, οι Ευρωπαίοι ρεφορμιστές φαίνεται να σκέφτονται ότι οι ηγέτες τους θα έχουν μια «ακρόαση στον Λευκό Οίκο» αρκεί να ασκηθεί αρκετή «μαζική πίεση.»

Στην προετοιμασία της αεροπορικής επίθεσης στη Σερβία το 1999, στην εισβολή στο Αφγανιστάν το 2001 και στο Ιράκ το 2003, εμείς της ΔΚΕ σταθήκαμε για την στρατιωτική υπεράσπιση αυτών των χωρών ενάντια των ιμπεριαλιστικών επιθέσεων χωρίς να δίνουμε καμία πολιτική υποστήριξη στους αντιδραστικούς, μισογύνηδες Ταλιμπάν δολοφόνους ή στις αιματηρές καπιταλιστικές δικτατορίες του Σαντάμ Χουσεΐν και του Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς. Εναντιωθήκαμε στον αποκλεισμό πείνας από τα Ηνωμένα Έθνη στο Ιράκ και σε άλλες ιμπεριαλιστικές κυρώσεις των ΗΕ. Τονίσαμε ότι κάθε νίκη για τους ιμπεριαλιστές στα στρατιωτικά τους εγχειρήματα ενθαρρύνει περισσότερους ληστρικούς πολέμους κάθε ήττα εξυπηρετεί να βοηθήσει τις μάχες των εργαζόμενων και των καταπιεσμένων σε ολόκληρο τον κόσμο. Καλούμε για την άμεση και άνευ όρων απόσυρση όλων των δυνάμεων των Η.Π., του NATO, της ΕΕ και των ΗΕ από το Ιράκ, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν, την Μέση Ανατολή, την Κεντρική Ασία και τα Βαλκάνια. Τα κύρια μέσα υπεράσπισης των θυμάτων της νεοαποικιακής καταπίεσης ενάντια στην πολύ μεγάλη στρατιωτική δύναμη του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των συμμάχων τους στο NATO είναι διεθνή εργατική ταξική πάλη, κυρίως από το πολυφυλετικό αμερικάνικο προλεταριάτο και τους ταξικούς αδερφούς και αδερφές τους στην Ευρώπη, στην Ιαπωνία και αλλού.

Ο σοσιαλσβινισμός των ρεφορμιστών και το προσκύνημά τους στην εξωτερική πολιτική των ιμπεριαλιστών ηγετών «στην χώρα τους» ισοδυναμεί με την υποστήριξή τους για ταξική συνεργασία και προστατευτισμό. Η παγκόσμια οικονομική κρίση θρυμματίζει την ψευδαίσθηση ότι μπορεί να υπάρξει συνεχής ιμπεριαλιστική ενότητα, είτε μέσα στην Ευρώπη είτε μεταξύ Ευρώπης και Η.Π.. Στο μεταξύ, οι δυτικοευρωπαίοι ιμπεριαλιστές έχουν πει στους ανατολικοευρωπαίους αστούς πελάτες τους να πάνε στον αγύριστο. Και, όπως πάντα, οι εργατικοί υπολογαγοί του καπιταλισμού στέκονται στην πλευρά των «δικών τους» εκμεταλλευτών. Στη Γερμανία, το SPD (Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα Γερμανίας), το Die Linke και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έκαναν καμπάνια ώστε η αυτοκινητοβιομηχανία της Opel, η οποία επί του παρόντος ανήκει στην General Motors, να «ξαναγίνει γερμανική.» Στη Βρετανία, οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες της UNITE και της GMB υποστήριξαν απεργίες τον Φεβρουάριο από οικοδόμους που απαιτούσαν «βρετανικές δουλειές για Βρετανούς εργάτες,» ένα σύνθημα από καιρό συνδεδεμένο με τους φασίστες (οι οποίοι συμμετείχαν στις διαδηλώσεις των απεργιών) και πρόσφατα εγκρίθηκε από τον πρωθυπουργό των εργατικών Γκόρντον Μπράουν. Σκανδαλωδώς, το βρετανικό τμήμα της ψευδοτροτσκιστικής Επιτροπής για μία Εργατική Διεθνή (CWI), που ηγείται από τον Πήτερ Ταφ, απολογήθηκε και **βοήθησε στην καθοδήγηση** αυτών των αντιδραστικών απεργιών.

Το εργατικό κίνημα έχει ένα ζωτικό συμφέρον στην υπεράσπιση ξένων εργατών, παλεύοντας για πλήρη πολιτικά δικαιώματα για όλους τους μετανάστες και κινητοποιώντας ενάντια στη ρατσιστική τρομοκρατία και στις επιθέσεις στα δημοκρατικά δικαιώματα. Η λογική του ρεφορμισμού είναι έμφυτα εθνικιστική, διασπώντας την εργατική τάξη σε εθνικές και φυλετικές γραμμές σε έναν αγώνα για τα λίγα ψίχουλα που οι καπιταλιστές είναι πρόθυμοι να πετάξουν στους μισθωτούς σκλάβους τους. Για να βγεις από αυτό το χαμένο παιχνίδι απαιτείται ένα πρόγραμμα διεθνής ταξικής πάλης ενάντια στον κοινό καπιταλιστικό εχθρό. Όπως ο Λέων Τρότσκι, συνηγάτης με τον Β.Ι. Λένιν της Οκτωβριανής Επανάστασης, έγραψε το 1934:

«Το να μην δέσει τον εαυτό της με το εθνικό κράτος εν καιρώ πολέμου, να ακολουθήσει όχι τον πολεμικό χάρτη αλλά το χάρτη της ταξικής πάλης, είναι πιθανό μόνο για αυτό το κόμμα το οποίο έχει ήδη κηρύξει ασυμβίβαστο πόλεμο με το εθνικό κράτος εν καιρώ ειρήνης. Μόνο αναγνωρίζοντας πλήρως τον αντικειμενικά αντιδραστικό ρόλο του ιμπεριαλιστικού κράτους μπορεί η προλεταριακή πρωτοπορία να γίνει άτρωτη σε όλους τους τύπους του σοσιαλπατριωτισμού. Αυτό σημαίνει ότι μια πραγματική ρήξη με την ιδεολογία και την πολιτική της «εθνικής άμυνας» είναι δυνατή μόνο από την σκοπιά της **διεθνούς προλεταριακής επανάστασης.**» (δική μας μετάφραση)

- «Ο Πόλεμος και η Τέταρτη Διεθνής»

Παλεύουμε σε αυτό το πνεύμα για να κάνουμε την εργατική τάξη να συνειδητοποιήσει την ανάγκη να ισοπεδώσει το ρατσιστικό Φρούριο της Ευρώπης και την καπιταλιστική Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) μέσω εργατικής επανάστασης. Η ΕΕ είναι μία αντιδραστική αντεργατική συμμαχία με κέντρο τις κύριες ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, οι οποίες αναζητούν να βελτιώσουν την ανταγωνιστική τους θέση ενάντια στους Αμερικανούς και Ιάπωνες ανταγωνιστές τους. **Για τις Σοσιαλιστικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης και για Μία Διεθνή Σοσιαλιστική Σχεδιασμένη Οικονομία!**

Για Νέες Παγκόσμιες Οκτωβριανές Επαναστάσεις!

Τη δεκαετία του 1980, το Αφγανιστάν ήταν επίσης στο κέντρο των πολεμικών επιχειρήσεων των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ. Στα τέλη του 1979, ο Σοβιετικός Κόκκινος Στρατός παρενέβη στο Αφγανιστάν μετά από επανειλημμένες εκκλήσεις από το εκσυγχρονιστικό εθνικιστικό καθεστώς PDPA, το οποίο ήθελε να εισάγει τις ελάχιστες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις και αντιμετώπισε έναν υποστηριζόμενο από τις Η.Π. *Jihad* (ιερό πόλεμο) ο οποίος ηγούνταν από αντιδραστικούς γαιοκτήμονες, αρχηγούς φυλών και μουλάδες. Οι ιμπεριαλιστές των Η.Π. αρπάχτηκαν από την σοβιετική παρέμβαση ως πρόσχημα για μία ανανεωμένη αντισοβιετική εκστρατεία, εκπαιδεύοντας μαζικά και χρηματοδοτώντας τους αντιδραστικούς *μουτζαχεντίν* – κυρίως μέσω της υπηρεσίας του πακιστανικού στρατού και την Υπηρεσία Πληροφοριών μέσα στα στρατιωτικά σώματα – για να σκοτώνουν τους Σοβιετικούς στρατιώτες. Οι Ταλιμπάν και η Αλ Κάιντα είναι τα τέρατα του Φρανκεστάιν στραμμένα προς τους ιμπεριαλιστές πρώην αφέντες τους.

Η σοβιετική παρέμβαση ήταν αναμφίβολα προοδευτική, τονίζοντας την Τροτσκιστική αντίληψη ότι παρά την παραμόρφωση κάτω από την Σταλινική γραφειοκρατική κάστα, η Σοβιετική Ένωση παρέμεινε ένα εργατικό κράτος ενσωματώνοντας τα ιστορικά κέρδη της Οκτωβριανής Επανάστασης, κυρίως την σχεδιασμένη οικονομία και συλλεκτιβοποιημένη ιδιοκτησία. Υπήρχαν τεράστια οφέλη, όχι λιγότερα για τις γυναίκες και τους ιστορικά μουσουλμανικούς λαούς της Κεντρικής Σοβιετικής Ασίας. Κατά την διάρκεια της σοβιετικής παρέμβασης, εθελόντριες Αφγανές πολέμησαν με τα όπλα στα χέρια στην πολιτοφυλακή ενάντια στους υποστηριζόμενους από τη ΣΙΑ δολοφόνους *μουτζαχεντίν* για το βασικό δικαίωμα να μην φορούν τη *μπούρκα* και να μην πουλιούνται σαν γελάδια. Η διεθνής Σπαρτακιστική τάση, η τωρινή ΔΚΕ, είπε «Ζήτω ο Κόκκινος Στρατός στο Αφγανιστάν!» και κάλεσε να επεκταθούν τα κοινωνικά κέρδη του Οκτώβρη στους λαούς του Αφγανιστάν.

Από την άλλη πλευρά, οι *μουτζαχεντίν* και οι ιμπεριαλιστές ενώθηκαν με το σύνολο της ρεφορμιστικής αριστεράς διεθνώς, οι οποίοι ενώθηκαν με τους αφέντες τους κραυγάζοντας για την απόσυρση των σοβιετικών δυνάμεων. Εμείς οι Τροτσκιστές της ΔΚΕ μοναδικά παλέψαμε ενάντια στην αντεπανάσταση, από το Ανατολικό Βερολίνο ως τη Μόσχα, αναζητώντας σε αυτή τη βάση να κινητοποιήσουμε τις εργατικές μάζες για να σαρώσουμε τους ξεπουλημένους Σταλινικούς γραφειοκράτες και να εγκαθιδρύσουμε την εξουσία των εργατικών συμβουλίων. Σε αυτό, καθοδηγηθήκαμε από το ίδιο διεθνιστικό επαναστατικό πρόγραμμα με το οποίο παλεύουμε σήμερα να σφυρηλατήσουμε επαναστατικά εργατικά κόμματα ως τμήματα μιας επανασφυρηλατημένης Τετάρτης Διεθνούς, το παγκόσμιο κόμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης. Ο δρόμος των διεθνών προλεταριακών επαναστάσεων προσφέρει τη μοναδική εναλλακτική στην καταστροφή της ανθρωπότητας από τον ιμπεριαλισμό. **Κάτω ο ιμπεριαλισμός! Για νέες παγκόσμιες Οκτωβριανές Επαναστάσεις!**

- Διεθνής Εκτελεστική Επιτροπή της Διεθνούς Κομμουνιστικής Ένωσης (Τεταρτοδιεθνιστικής)

27 Μαρτίου 2009

Τροτσκιστική Ομάδα Ελλάδας (ΤΟΕ)

T.K. 8274

100 10 Αθήνα

e-mail: Spartacist@hotmail.com